

...l VII. Nr. 30. Inscris în registrul publicaţiuni No. 23-1938 la Tribunalul Arad — 8 pagini: 2 lei — Crăciun 1940

Ardealul

Redacţia şi administraţia: ...d. Str. G. Popa No. 9. Tel 18-10 | Director: Teodor Bucurescu, Prim redactor: Dimitrie Hedes | ABONAMENTE: 1 an 200 Lei. Autorităţi 1000 lei, Mari intreprinderi 2000 Lei anual Pt. plugari 150L

ANDREI

din mila lui Dumnezeu dreptcredinciosul Episcop al Aradului, Ienopolei şi Halmagiului

Iubitului cler şi popor din această de Dumnezeu păzită Eparhie, har şi pace dela Dumnezeu, Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, iar dela Noi arhierească binecuvântare

„Intristarea cea după Dumnezeu lucrează pocăinţă spre mântuire, fără părere de rău; pe când întristarea lumii lucrează moarte" (II Cor. 7. v. 10)

Iubiţii mei fii sufleteşti,

...răciunul din anul acesta nu ...i este praznicul plin de pace şi ...urie sufletească de altă dată. ...mea este învrăjbită, sufletele ...t turburate, iar ţara noastră ...gerează şi ea din atâtea răni. ... aproape doi ani de zile nu mai ...em pace. După veştile de răs...iu din depărtare, furtuna s'a a...piat si de ţara noastră si ca ...elia ce răscoleşte toate în ca... în câteva luni ea a dărîmat o ...rte din hotarele ţării, lăsând în ...ea robie milioane de fraţi. Bise...i închise, clopote amuţite, preo... alungaţi, credincioşi lipsiţi de ...ngăerea rugăciunei în limba ...amei lor şi copii nebotezaţi ves...sc urmele triste pe unde a tre...t furtuna.

Această grea încercare n'a ve...t cu totul pe neaşteptate peste ...i. Dumnezeu este drept şi nu ...edepseşte fără de vină. Incă de ...cum doi ani, când învolburarea ...e arăta în depărtare, o presimţi...e grea a început să ne apese su...etele. Aşa precum în timp de ...rtună întâi se adună nouri negri ...e cer şi numai după aceea se ...eslănţue vijelia, aşa şi peste su...etele noastre Dumnezeu trimise ...al de mult presimţirea celor ce ...veau să se întâmple. Simţeam cu ...toţii că ceva înfricoşător are să ...i se întâmple, dar nu bănuim fe...ul şi clipa cum se va deslănţui ...peste noi furtuna. Această pre...simţire este mâna lui Dumnezeu, ...are lucrează în suflete. Când su...fletele recunosc semnele lui Dumnezeu şi se îndreptează, atunci şi ...suferinţa oamenilor se scurtează, dar atunci când inimile rămân împietrite, Dumnezeu cel bun şi îndelungrăbdător, recurge şi la alte ...mijloace mai dureroase pentru a ...gudui sufletele cele nemuritoare ...şi a le mântui din calea pierzării. ...Pentrucă nimic din lume nu este ...pentru El mai de preţ, decât su...fletul nostru nemuritor, în care se ...oglindeşte chipul şi asemănarea ...lui.

Dumnezeu, care este iubire, nu ...trimite peste noi încercările cu ...scopul de a ne pierde, ci pentru ...a ne destepta şi aduce la calea ...cea bună. „Când necazul e mai mare, atunci este Dumnezeu mai aproape de noi" zice un proverb. Când răbdăm cu credinţă, atunci simţim pe Dumnezeu lângă noi. Cu fiecare încercare El se apropie mai mult de noi şi e numai rândul nostru de a ne apropia în acele clipe şi noi de Dânsul.

Numai în clipele de încercare omul îşi dă seama de micimea şi slăbiciunea lui. Atunci simte cum frânile vieţii lui sunt într'o mână mai înaltă, care strânge mereu cercul în jurul nostru. Dumnezeu-Creatorul singur poate da pace sufletului nostru când ne apropiem de El, şi tot El o ia când ne depărtăm dela Dânsul. Turburarea sufletului este o dovadă că nu mergem spre El.

Multe păcate a trebuit să se adune în faţa lui Dumnezeu, pentruca păharul îndelungrăbdării Lui s se umple. Iar când mâna Lui de Tată iubitor se hotăreşte să lovească în noi pentru a ne îndrepta, atunci nu ne rămâne decât: sau pocăinţa spre mântuire, sau împietrirea spre pierzare. „Inima umilită şi înfrântă Dumnezeu nu o va urgisi" zice psalmistul. Lacrimile de pocăinţă, acest sânge al sufletul, înduioşează mai mult ca orice pe Dumnezeu, care nu vrea moartea păcătosului ci ca să se îndrepte şi să fie viu. O lacrimă curată de pocăinţă, izvorită dintr'un suflet sdrobit, peste care a trecut furtuna durerii, ne deschide iarăş cerul. Ce lucru mic şi cu ce efect mare!

Când sufletul rămâne însă nemişcat, iar inima împietrită în faţa încercărilor trimise de Dumnezeu, atunci El sgudue şi stihiile lumii, făcând chiar şi vântul şi para de foc slujitori ai Săi, fiindcă de El ascultă toate. Deoarece sufletele împietrite n'au simţit prezenţa Lui în apropierea noastră, El a cutremurat şi pământul ţării şi mulţi s'au deşteptat din amorţeală numai în clipa de groază. Cine ar putea prezice ce ne mai aşteaptă în viitor? Căci: „Cine a cunoscut gândul Domnului sau cine a fost sfetnicul Lui? (Isaia 40 v. 13).

Iubiţii mei fii sufleteşti,

Şi înainte de venirea în lume a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, lumea trecea printr'o mare frământare. In suflete plutea presimţirea că ceva mare va trebui să se întâmple cât de curând. Profeţii prevestiseră cu multe sute de ani mai înainte cum se va arăta într... ament Mântuitorul. Era prezis că se va naşte în Vifleem, din o Fecioară, că va fi nebăgat în seamă de cei necredincioşi, că va fi vândut cu 30 de arginţi şi că va muri răstignit pe cruce.

S'ar părea deci că era atât de uşor a-L recunoaşte pe Messia când va veni, şi a i se alătura. Şi totuş noi ştim că „întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit". (Ioan 1, v. 11). Nu era de ajuns a-L aştepta pe Messia, ci pentru primirea Lui era nevoe de o pregătire sufletească, iar la „plinirea vremii" de a-L recunoaşte, a-L sălăşlui în suflete. Inimile împietrite însă, cari la Naştere nu i-au dat decât peştera cea rece, nu au voit să-L recunoască nici mai târziu ca pe Messia din cuvintele şi minunile Lui. Pentru unii ca aceştia El nu s'a născut nici până astăzi. Acestora nu le-a strălucit steaua dela Vifleem, pentrucă Mântuitorul se naşte întâiu în sufletul nostru prin: aşteptarea, pregătirea, întâmpinarea, primirea şi sălăşluirea ce i o facem acolo. Cine nu-l pregăteşte loc curat în inimă, aceluia Crăciunul nu-i aduce nimic. Mai ales stă acest adevăr pentru noi cei cari nu mai aşteptăm întruparea Fiului lui Dumnezeu, care a venit odată în lume. El petrece de atunci în lume, în chip nevăzut în Biserica Sa, care este trupul Lui cel mistic. Il aşteptăm însă la fiecare Naştere să ne aducă iarăş pacea în suflete, fiindcă El este Domnul păcii.

Dumnezeu, în planul Său, a hotărît ca mântuirea neamului omenesc să se facă la „plinirea vremii" adecă la un timp de mai nainte hotărît. Timpul de pregătire sufletească se numea „plinirea vremii". Totaşa şi acum, mântuirea din turburarea noastră sufletească se va face numai la plinirea vremii rânduită de Dumnezeu. Ceeace putem noi face, este ca prin pregătirea sufletească să scurtăm socorul, apropiind acea „plinire a vremii" sau să prelungim încercarea, îndepărtând dela noi mântuirea prin nepăsarea noastră. Curăţindu-ne prin pocăinţă, grăbim izbăvirea, iar petrecând în fărădelege întârziem ziua mântuirii.

Domnul nostru Iisus Hristos a venit în lume şi s'a răstignit pentru mântuirea noastră. Noi ne am botezat în credinţa Lui, numindu ne după numele Lui „creştini". El nu se va mai arăta în lume decât ca Judec...l. Pedepsele ce vin asupra noastră trebue să ne amintească de ziua cea mare a judecăţii Lui. Până atunci avem înlăuntrul Bisericii întemeiate de El „Împărăţia Lui" ca o corabie a lui Noe, care să ne treacă nevătămaţi prin valurile vremii. Fiecare praznic al Naşterii Lui, este pentru noi creştinii un prilej de a ne întreba: Ce am făcut şi facem noi pentru biruinţa împărăţiei lui Hristos? Trăim, credem, făptuim şi răbdăm noi, potrivit numelui de creştin, sau purtăm cu nevrednicie acest nume, care este mai presus de orice nume din lume?

Mântuirea neamului şi a ţării din încercările prin care trecem acum, va veni şi ea la „plinirea vremii". Pân'atunci însă fiecare din noi va trebui să se pregătească prin pocăinţă spre mântuire. Strigătul lui Ioan Botezătorul: „Pocăiţi-vă, căci s'a apropiat împărăţia ceurilor!" răsună dealungul veacurilor în faţa fiecărui praznic al Naşterii Domnului. „Toţi ne-am abătut, împreună netrebnici ne-am făcut. Nu este celace face bunătate. Nu este până la unul". Sufletul nostru este turburat ca apa lacului răscolită de furtună. Numai întorcându-ne ochii plini de credinţă spre cer, şi făcând fapte vrednice de pocăinţă, vom redobândi pacea sufletului, iar chipul lui Dumnezeu se va oglindi în noi ca cerul în apa liniştită a lacului.

Iubiţii mei fii sufleteşti,

După durerea sfâşierii hotarelor ţării şi în mijlocul sguduirilor, neamul nostru a avut parte în ultimele luni şi de nişte semne cereşti, care prevestesc înseninarea cerului pentru noi. Inţeleg prin aceste semne cereşti urcarea pe tron a tânărului nostru Rege Mihai I, purtătorul celui mai glorios nume din istoria noatră, şi aşezarea la cârma ţării a unei conduceri însetată după cinste şi dreptate.

Avem în fruntea ţării un Rege tînăr, simbol al nădejdiilor de mai bine, ocrotit de inima unei Mame credincioase, cu sufletul călit în suferinţe.

Avem la conducerea Statului un ostaş plin de cinste şi vitejie, care şi-a început greaua sarcină de a cârmui ţara în aceste vremuri turburi, îngenunchind în faţa altarului. Se sprijină pe mişcarea de înoire sufletească, însufleţită de un crez profund creştinesc şi pildui...

(Continuarea în pag. II)

(Continuare din pag. I)

toare în fapte de îndurare față de aproapele. Această conducere vrea numai binele țării și nu urmărește decât ridicarea sufletelor sdrobite, și zidirea prin muncă și jertfă a unei Românii mai frumoase și mai fericite decât aceea ale cărei hotare s'au năruit pe o clipă din vina păcatelor noastre.

Dumnezeu își întoarce fața spre cetce își îndreatptă privirea către El.

Deaceea vă îndemn cu cuvintele sf. apostol Pavel: „Tot sufletul să se supună stăpânirilor mai înalte, căci nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu; iar cele ce sunt: de Dumnezeu sunt rânduite". (Rom. 13 v. 1).

Toate încercările prin care am trecut și prin care se poate să mai trecem, să le primim cu răbdare, știind că ele vin dela Dumnezeu cu scopul de a ne face mai buni și a ne atrage la El. Intristarea noastră să fie după voința lui Dumnezeu, spre pocăință, prin care să ajungem la mântuire, fără vre-o pagubă pentru suflet, și nu întristarea lipsită de nădejde a celor necredincioși, care pricinuește moartea sufletului, fără mângâere. „In foc se lămurește aurul". In focul încercărilor se lămurește credința și răbdare creștină, fiindcă numai „cine rebdă până în sfârșit acela se va mântui. (Mat. 24 v. 13).

Vă îndemn, acum mai mult ca oricând, ca prin fapte de milostenie să încălziți iubirea voastră față de aproapele. Să iertați și să răbdați unii altora scăderile, căci numai astfel veți netezi calea păcii. Fiul lui Dumnezeu vine din nou ca să ne aducă pace în suflete. Să-I stăm și noi în ajutor.

Drept aceea, iubiții mei „cu frică și cu cutremur desăvârsiți mântuirea voastră" (Filip. 2 v. 12) și nu fiți nepăsători față de chemarea spre mântuire pe care Dumnezeu ne-o trimite prin atâtea semne și minuni în fața praznicului de acum al Nașterii Mântuitorului.

„Hristos se naște, slăviți-L; Hristos din ceruri, întâmpinați-L; Hristos pe pământ, înălțați-vă!"

Binecuvântarea Domnului să fie cu voi cu toți! Amin.

Dat în reședința Noastră din Arad, la praznicul Nașterii Domnului din anul mântuirii 1940.

Al vostru iubitor părinte sufletesc:

† ANDREI
Episcop.

COLȚUL TINERETULUI

Lumină din lumină

Se apropie Crăciunul. Sărbătorim anul acesta, pentru prima dată, Nașterea Domnului, în Statul Național Legionar. Sărbătoarea Nașterii Domnului trebue făcută în sărăcie și smerenie, pentru că și Mântuitorul nostru Isus Hristos a venit în lume în sărăcie și plin de smerenie.

S'a născut într'o peșteră din marginea unei cetăți din Iudeia și primii crai cari I-au adus daruri au fost săracii și smeriții păstori ai oilor. După ei, Magii, crainici ai Răsăritului, tot smeriți, au adus daruri scumpe și alese și cu supunere le-au așezat la picioarele blândului prunc Isus.

Inaintea tuturor bogățiilor și a bunurilor lumești, a fost recunoscută bogăția cerească și grija de a a fi prmiți în împărăția lui Dumnezeu.

Dar, cu toate acestea, Sfintele Sărbători, au fost până acum, în cele mai multe cazuri, ocazii de petreceri și în loc de rugăciuni, au adus uitarea lui Dumnezeu și a bsericii Lui!

In locul smereniei și modestiei traiului lui Isus, Sfintele Sărbători au fost tot atâtea ocazii de desfătări lumești, fără nici un preț pentru veșnicia vieții de dincolo de moarte, fără nici un preț pentru viața Neamului.

Isus a venit în lume să aducă pacea și dragostea, dreptatea și buna înțelegere între oameni. A venit să răscumpere păcatul strămoșesc și să reînoiască legământul între om și Dumnezeu.

Dar omul cum l-a primit?

L-a primit ca pe cel mai din urmă tâlhar. L-a batjocorit și L-a chinuit, L-a scuipat și L-a răstignit și sfintelor Lui buze însetate, omul le-a dat oțet în loc de apă.

Omul n'a putuț să înțeleagă rostul pogorîrii lui Isus pe pământ.

De atunci și până azi, omul a rămas acelaș. De atunci și până azi, de aproape două mii de ani, an de an, omul Il primește la fel pe Isus Hristos. An de an Il scuipă și-L chinuește și an de an strigă: „Răstignește-L! Răstignește-L!"

Nu le-a fost destul oamenilor atât și atunci din Biserica Lui, sub masca preoției, și-au făcut interesu lor personal, „confundând Instituția Divină a Mântuitorului cu persoana lor atee și fariseică", cri au început să împroaște cu noroiu sau gloanțe de mitraliere, Sfântul Lui obraz.

De atunci și până azi, omul, — cu mici, dar binecuvântate excepții — nu L-a putut înțelege.

Cu toate acestea, avem totuș prilejul să ne îndreptăm și să revenim la picioarele lui Isus, chiar acum, în ceasul al unsprezecelea, căci El însuș a zis: „Nu vreau moartea păcătosului, ci îndreptarea lui".

Bucuria omului trebue să fie mare căci mai are încă prilejul să își facă îndreptarea.

De această îndreptare are nevoie și poporul românesc, care dela un timp, a început să se îndepărteze de calea Bisericii, căzând într'un somn adânc al uitării de Dumnezeu.

Semnalul trezirii din letargia în care se găsea poporul românesc a fost dat acum câțiva ani de o mână de tineri, în frunte cu Corneliu Codreanu. Acești tineri, puțini la număr, dar tari în credință, și-au rostit o bună parte din crezul lor, prin glasul sfânt al lui Ionel Moța: „Dela icoană și altar am pornit, apoi am rătăcit o bucată de vreme, purtați de valurile omenești și n'am ajuns la nici un mal, cu toată curățenia impulsurilor noastre. Acum cu sufletul greu, răzlețiți, sfârtecați, ne strângem la adăpost, la singura căldură și alinare, tărie și reconfortare a noastră, readucătoare de putere, la picioarele lui Isus, în pragul orbitoarei străluciri a cerului, la Icoană".

Dar, cum au fost primiți de neamul românesc? La început au fost considerați ca niște copii, iar când credința lor a început să prindă rădăcini în sufletul curat al poporului, atunci conducătorii acelui aș popor, i-au dat pradă închisorilor. Când conducătorii și-au văzut amenințată existența lor parazitară, ce-au făcut? Atunci, asemenea fariseilor, au dat morții pe Arhanghelul Neamului, crezând că astfel vor distruge o credință, o mișcare și ei își vor putea continua viața de lux și destrăbălare, pe spatele bietului popor, care uneori era lipsit și de pâinea cea de toate zilele. Căci au zis: „Bate-voiu păstorul și se va risipi turma".

Dar s'au înșelat!

Biruința Legionară a venit. A venit, nu datorită nouă, nu fiindcă am dorit-o noi. Nu noi am adus biruința legionară. Martirii noștri au adus-o și voința lui Dumnezeu. Noi am fost numai elementele de execuție a dorinței martirilor și a voinței lui Dumnezeu.

Ca o urmare firească, iată deci, că Legiunea pornește un nou apostolat pentru urmarea căilor lui Dumnezeu. Iată deci, că Mișcarea Legionară, care este mai înainte de toate o școală spirituală, tinde să transforme întreg sufletul românesc. In locul urei, Legiunea aduce dragostea, în locul fățărniciei aduce sinceritatea și smerenia, în locul luxului aduce traiul modest și smerit și în locul îmbuibării de sine, aduce sacrificiul ca suprema năzuință a unui neam întreg. Sunt acestea, condiții, cari azi mai ales, trebuesc îndeplinite cu exactitate și sfințenie, pentruca astfel pregătiți, să fim demni a sărbători sfântul praznic al Nașterii Domnului și în consecință, să ne învrednicim a merita să purtăm numele de legionar.

De aceea, trebue și vrem să ne înălțăm sufletește, pe calea Bisericii lui Dumnezeu, pentru ca astfel să-L ascultăm cu supunere, căci numai așa Il vom putea iubi din „tot cugetul și din tot sufletul" nostru.

Trebue și vrem să ne întoarcem la calea adevărată a bisericii, a acelei biserici care în trecut „era în măsură, precum a și dovedit-o, să păstreze ființa unei națiuni și a păstrat-o temeinic, după cum se poate verifica istoric, elementul național și ortodox împletindu-se în mod egal întru creiarea fenomenului românesc".

Trebue și vrem să urmăm calea martirilor noștri și, din cer, glasul lor să ne fie călăuza drumului nostru, pentru a nu ne îndepărta dela calea bisericii și a Neamului, căci s'a văzut că întotdeauna când poporul s'a îndepărtat de calea adevărată a bisericii, existența lui a fost în pericol.

Azi, „Bunul Dumnezeu ne-a învrednicit să punem început de temelie Statului Național Legionar. Pentru acest Stat, principiul de existență și afirmare, inițial, totalitar și permanent, nu poate fi altul, decât însăși Biserica lui Hristos Dumnezeu.

Urmează deci: „Supremul punct de onoare al României Legionare trebue să fie grija deosebită și neîntreruptă pentru bunul mers și strălucirea Sfintei Biserici".

NICOLAE JUCUȚIU

PAGINA F. D. C.

Corpul F. D. C. Grupul 70 Arad

CAMARAZI,

Suntem în școală legionară. In luptă cu noi înșine, pășim cu încredere, hotărîți și neînfricați, la nimicirea puterilor răului, prin noi, din neamul nostru. In marș spre Marea Biruință, nu avem dreptul să privim n lături. Ea are în față credințele noastre, a căror măsură de vrednicie legionară puterea de jertfă. Numai jertfind, ne găsim pe linia legionară, trasată cu sângele miilor de martiri legionari. Să nu-i trădăm, să nu le profanăm memoria prin faptele noastre. Muncind, îi vom cinsti. Să tragem brazdă adâncă, brazdă nouă, în ogorul sfințit cu sânge legionar. Marea Biruință va veni când vom putea realiza în fiecarele din noi „omul nou", legionarul vremilor, conceput de Căpitan. Spre aceasta tindem.

Tineretul satelor, a decretat mobilizare generală. Incepem bătăliile. In ele ne facem educația. Vrem să fim pe linia marilor bătălii din trecut. Și vom învinge.. Vrem să facem din întreaga țară un șantier al Frățiilor de Cruce. Vrem să realizăm gândurile, dorințele și aspirațiile testamentare, lăsate nouă sfântă moștenire de îndrumătorul etern al Frățiilor de Cruce, martirul Ionel Moța, prin cuvintele: „Să faci Căpitane o țară, ca soarele sfânt depe cer". Cu Dumnezeu și martirii Legiunii, înainte!

Camarazi, Moș Crăciun, albit de vremi și gârbovit de traista nedespărțită a darurilor, va trece iarăși, după creștinescu-i obiceiu și prin țara noastră. Ne găsește în plină revoluție legionară. Batalioanele de cămăși verzi, sacrificând zi de zi pentru a reface hotarele ciuntite, alinând dureri, potolind sete, foame... isbind în istorie, clădind un veac nou... legionar. Nu uitați datoria, dreptul și crezul nostru: In România legionară nimeni nu poate muri de foame. Noi, Frățiile de Cruce, ne găsim pe prima linie de bătaie.

Camarazi, am ajuns în trista situație de a fugi și a ne rușina de tot ce-i românesc. Ne-am părăsit frumoasele noastre costume naționale și am îmbrăcat zdrențe negre. Am uitat că ne-am născut creștini. Am uitat că bisericuțele de lemn, cu strașina aplecată, evlavioase și ele ca și sufletul neamului nostru, am uitat că ele au fost și sunt forturile nebiruite cari ne păstrează ființa noastră românească. Inapoi la datinele, obiceiurile și biserica strămoșească, prin ele mai trăim și prin ele vom învinge. Să începem zidirea.

1. De Sfintele Sărbători ale Crăciunului, toate unitățile „Frățiile de Cruce" la sate, vor merge la colindat. Nu există excepție. Veți pregăti foarte bine colinzile, fiecare garnizoană aparte și veți forma echipe de colindat. Vom merge să alinăm suferințe, dureri, necazuri, ducând cu noi bucuria Nașterii Domnului Iisus. Dela palatul vlădicesc, până la ultima colibă a săracului, nimic să nu rămână necolindat. Duceți cu voi nevinovăția pruncului Iisus și biruința Legiunii.

2. Toate unitățile au libertatea de a organiza tot ce intră în domeniul obiceiurilor și datinelor noastre de Crăciun. Le-am uitat. Să începem să le învățăm. „Steaua" dela răsărit cu cei trei magi, faceți să apară din nou, ca 'n alte vremi, pe cerul nădejdilor noastre. „Turca" (capra) să amintească și ea că Dacii au stăpânit cei dintâi aceste meleaguri. „Plugușorul" să fie tras de voi, brăzdând destinul neamului. „Sorcova veselă" să fie urarea voastră senină. Și toate obiceiurile noastre creștinești și românești, să împodobească România Legionară.

3. Veți organiza, — dacă vă stă în putință, accentuiez, dacă vă stă în putință — o serbare. Gândiți-vă mult și faceți numai acolo unde se poate. Programul va fi compus din cântece patriotice, legionare, colinzi, declamări și o piesă. Invățați foarte bine rolurile. Unde nu se poate face piesă, poate să fie o cuvântare, conferință, a unui legionar. Unde nu aveți, raportați pentru a vă indica sau trimite noi. Subiectul conferinței va fi religios sau legionar.

Executați numai aceea ce știți sigur că vă va reuși. Raportați de urgență, programul, date, cu ajutorul cui și ce pregătiți din cele indicate mai sus. Raportați cât și ce ați realizat. Venitul și cheltuelile. Venitul net în bani, atât dela serbări cât și dela colindat, stea, etc., îl veți trimite la Grup, aici, la Arad, prin mandat postal. Invățați să jertfiți. Tot ce veți câștiga în natură, veți da săracilor. Nu urmăriți câștiguri materiale; vrem și urmărim un câștig moral. Vor fi clasificări pe Grup.

Nu uitați, suntem în școală legionară. Vrem să devenim elita Legiunii. Munciți, munciți și iar munciți!

Trăiască Legiunea și Căpitanul

Leontin M. Nica

Drum nou

de VALERIU CÂRDU

Buciumă 'n zări comandă sfântă și dreaptă,
Acolo, unde visează munții și brazii străbuni cuvântă.
O țară verde și nouă, de mult, ne-așteaptă.
Haide, camarade, pornește la drum și cântă!

Frământă,
In teascul tău de vrere dacă și romană,
Neprihănita lege a zărilor străbune.
Uite, nu te mai doare azi nici o rană.
Că vin zodii rumânești, înalte și bune.

Ești tânăr, voinic și gândul tău e mare.
Zidit din viitoare vijelii legionare.
Cresc pe colinele istoriei, focuri seculare.

Peste ogoarele pustii,
Luminează azi slăvitele făclii.
Prin codrii noștri ardelenești
Se trezesc, primăvara, legende și povești.
Te văd: ești gata să pornești!

Frăția de Cruce

Din calea legionarilor, în lături,
Loc faceți la ai noștri luptători.
Spre Gardă se îndreaptă zeci de glasuri
Cu dor de altă viață 'n viitor.

(cântec legionar).

Neamul românesc — trădat de feciorii lui, batjocorit, înjurat, scuipat, urcat pe Dealul Căpățânii, răstignit și spintecat, cu sulița nemerniciei, până 'n inima Carpaților, și-a deschis ochii. Mușcat de copiii lui, ce i-a ținut la sânu-i, i-a crescut și îngrășat, dus la groapă de năpârci, a fost trezit la o nouă viață din îndurarea Domnului, rugăciunile Căpitanului și de glasul de tunet și spada de foc a lui Horia Sima. In ziua minunilor arhanghelești, — 6 Septembrie — a văzut neamul minunea: piesneau viermii sub „pașii grei de legionari".

A biruit Legiunea Arhanghelului Mihail!

Viață nouă, cu fața la soare, începe.

Românul se uită cu ochi umezi spre ceriuri.

Pogoară lumini de Sus... Iisus Hristos se naște...

Se frâng genunchii...

De două mii de ani, pentru prima oară în viața lui, neamul românesc simte cu toată tăria, însemnătatea Pogorîrii. Pentru întâia dată, în lungul veacurilor, misterul Intrupării, a fost luminat de credința UNUI NEAM INTREG. Simte nevoia cuminecării. Tineretul simte că numai așa poate păși pragul vieții celei noui.

Gândește-te, camarade, la icoana asta: Pe toate plaiurile noastre, în sute de biserici, mii de frunți stau aplecate sub patrafire sfinte, mii și mii de suflete stau închinate Domnului, în ochi zdrobesc lacrimile căinții și așteaptă cu înfiorare Sf. Impărtășanie. Se leagă cu jurământ sfânt să muncească pentru preamărirea Crucii.

Se CUMINECĂ NEAMUL, camarade, în săptămâna asta. Iși îmbăiază sufletul și-l pregătește sălaș lui Iisus Hristos. Așa e legionarul.

Așa vrea să fie și fratele de cruce. Pentru asta a pornit un crunt războiu cu el însuși. A pornit piticul din fratele de cruce, să se hărțuiască cu uriașul și să-l doboare. Omul nou își face loc. Făcește spre lumină. Ceva tainic îi îndreaptă pașii spre biserică. Cere Ajutorul. Iși fac, frații de cruce, din rugăciune, scară către cer, se urcă și trec dincolo, sorb viață și-apoi, într'o sfântă unire, cu veșnicia în inimi și 'n fapte, cu cerul în ochi, clădesc o țară mândră, ca mândrul soare, puternică și de Dumnezeu ascultătoare. Și vor crește feciorii cât brazii, cu suflete cât munții și-or purta Țara pe umeri, cu toate rănile ei, or ridica-o spre stele, s'o mângâie cerul. Așa cum Căpitanul și Moța, cu lacrimi de sânge au vrut-o. Și vor face frații de cruce, din viața neamului, o rugăciune, cum rugăciune a fost viața Căpitanului. Și nu vor mai fi, ca un blestem, locuri goale în locașurile sfinte. Vor fi pline, cum plin e sufletul comandanților de dragoste pentru Biserică și Neam.

* * *

Prietene,

Dumnezeu a vrut, ca 'n drumul tău, să te întâlnești cu frații de cruce.

Lumina ce le-a luminat fața, dragostea ce picura din ochii lor, dorul lor de jertfă, ce l-ai prins din cântecul lor, te-au atras și fără să vrei, i-ai urmărit. Ai văzut că s'au oprit la biserică. Intră acolo și vei vedea că-i mare lucru, să ai conștiința nemuririi și să lupți în slujba unui ideal. Strânge-le mâna și pleacă. Infrățește-te cu ei. Proptește-te de cer, ridică pe cel „căzut în nenorocire! Nu-l lăsa!"

Crede în Mișcarea Legionară ca 'n steaua Neamului și în lumina soarelui.

„Dreptul" tău, „cel mai sfânt către Neamul Românesc" să-ți fie „dreptul de a te jertfi pentru El".

„Datoria" ta, să-l iubești cu toată ființa.

Și vei primi ramura de pelin și vei purta-o la brâu, „ca simbol al bărbăției din tine".

Camarade,

Ai apucat pe drumuri de legendă. Ești gata oricând de moarte. Prin rănile tale, vrei să vindeci rănile țării. Caută să fii mereu împăcat cu Dumnezeu, ca jertfa să fie bineprimită la ceriuri. Inlătură ispita prin post și rugăciune, întărește-te prin Sf. Cuminecătura, înoiește-te! ACUM, nu mai aștepta. Ne despărțim, te las să te gândești, te las ca să te rogi. Ne vom întâlni.

(Urmează la pagina VII.

ȘTIRI DE PRETUTINDENI

(Pe înțelesul tuturor)

SCUTIRI FISCALE PENTRU REFUGIAȚI. Monitorul Oficial din 15 Decembrie a publicat un Decret Lege, cu privire la reglementarea situației fiscale a refugiaților.

Toți acei cari au fost impuși și pe teritorul liber și pe teritorul evacuat vor inainta declarațiuni cel târziu până la 31 Decembrie pentruca să obțină modificarea impunerilor.

Refugiații din teritoriile evacuate sunt scutiți pe timpul dela 10 Septembrie 1940, până la 1 Aprilie 1941 de taxele de timbru fiscal și de aviație, pentru petițiunile adresate Comisariatelor Generale al refugiaților și Subsecretarului de Stat al Colonizării și populației evacuate, având drept obiect cereri în legătură cu situația personală ce li-s'a creiat prin faptul refugierii din teritoriile evacuate.

SALARIILE LEGIONARILOR. Secretariatul General al Mișcării Legionare, comunică: Toți legionarii, funcționari cu lefuri mai mari de 20 mii lei pe lună, conform ordinului dlui Comandant Horia Sima, șeful Mișcării Legionare, trebuie se depună diferența de salariu, dela 20 de mii de lei în sus la Caseria Centrală a Mișcării Legionare.

Aceste sume se vor vărsa de cei din București direct la Caseria Centrală, iar de cei din provincie la Caseriile Sediilor Legionare respective, care la rândul lor le vor trimite deasemenea, lunar, Caseriei Centrale a Mișcării Legionare.

Iată deci că Mișcarea Legionară prin Comandantul ei, ordonă tuturor legionarilor, că din leafa lor, tot ce trece peste 20 mii de lei, să fie dat în folosul Mișcării Legionare, căci nu se poate ca unii dintre noi să trăiască în lux pălmuind mizeria țării, iar alții să nu aibă de mâncare nici pâinea cea de toate zilele, cum era înainte când unii aveau lefuri de sute de mii și milioane lei.

PENSIILE. Pe de alte parte, dl General Ion Antonescu, conducătorul Statului a dat un Decret Lege, prin care s'a stabilit că cea mai mare pensiune ce o poate lua cineva este de cel mult 45 mii de lei. Din aceste pensii se vor face reținerile pentru impozitele legale asupra tuturor pensiilor, afară de pensiile de răsboiu.

GROAZNICA NENOROCIRE DE LA MINELE LUPENI. O groaznică nenorocire s'a întâmplat în ziua de 13 Decembrie la orele 12 și 40 minute, la minele din Lupeni. Din cauza unei scântei s'a aprins gazul metan din mină și a produs o puternică explozie care a distrus o galerie în care au lucrat cam 300 de lucrători. Imediat după aceea au sosit la fața locului șefii autorităților și șeful organizației legionare din Lupeni, care au luat măsuri fie de ajutorare, fie ca să scoată cadavrele celor morți. Au fost scoși de sub dărâmături 51 de morți și 14 răniți, ...rul nu s'a terminat, așa că nu ... știe precis ... câți morți vor fi. ...ipele de legionari au dat un prețios ajutor la scoaterea cadavrelor de sub dărâmături și la ajutorarea celor nenorociți.

CONSILIUL DE MINIȘTRI. In ziua de 13 Decembrie, s'a ținut un consiliu de miniștri sub președenția dl. Gneral Antonescu conducătorul statului.

Ministrul de interne, dl General Petrovicescu, a înaintat un raport din care s'a constatat că în ziua de 13 Decembrie au fost arestați 47 comuniști evrei la Rădăuți. Au mai fost arestați și alți comuniști la Sibiu, Suceava, Botoșani, Iași și Giurgiu. Dintre aceștia marea parte au fost jidani, care au încercat să răspândească zvonuri tulburătoare, pentru ordinea publică. Pe lângă aceștia a mai fost arestat și un administrator financiar la care s'au găsit mai multe manifeste comuniste. Toți aceștia de mai sus își vor primi pedeapsa lor potrivit legilor Statului Național Legionar.

Tot în acest consiliu de miniștri din 13 Decembrie s'a discutat sistemul prețurilor reglementate și s'a văzut că a dat roade bune. S'au luat măsuri să se aprovizioneze armata cu alimente de calitate bună și să fie pedepsiți toți aceia ca re vor da oștirii alimente stricate. De asemenea s'au luat măsuri să se aprovizioneze cu alimente regiunile lipsite și să nu se întâmple blocări de trenuri care s'ar putea ivi din cauza zăpezii.

S'au luat măsuri să se reglementeze și să se armonizeze funcționarea creditului agricol, industrial și comercial.

Afară de aceste măsuri s'a hotărât să se fixeze prețurile la oțetul de vin, la țesăturile de lână, la pielărie și la fier.

Din străinătate

AMERICA, ANGLIA ȘI RĂZBOIUL. In numărul nostru din săptămâna trecută am arătat că poporul englez dorește pacea. Aceste dorințe au fost observate de pe la începutul verii, dar de atunci și până acum ele au crescut din ce în ce. Poporul se teme de biruința Germaniei, dar nu are curajul să spună acest lucru, pentru că cenzura supraveghiază îndeaproape orice știre care apare în ziare. Ca să mențină curajul poporului, autoritățile engleze vorbesc mereu despre ajutoarele pe care Anglia le va primi din partea Americii. Pe de altă parte se așteaptă, ca de anul noul dl Churchill să facă declarații prin care să arate lumii cari sunt gândurile Angliei. Se așteaptă ca aceste declarații să fie foarte importante. Nu se știe care vor fi gândurile și țelurile de războiu ale Angliei, dar se știe că în tot cazul, Anglia este amenințată de foamete, iar da că America nu-i va da tot ajutorul, Anglia va cădea.

PUTERNIC BOMBARDAMENT ASUPRA ANGLIEI. In noaptea de 11 spre 12 Decemvrie, câteva unități de avioane germane au bombardat obiective militare din Anglia centrală. Aceste bombardamente au adus mari stricăciuni. In urma acestor lupte au fost distruse numai două avioane.

In cursul zilei de 12 Decemvrie aviația germană a mai distrus trei vapoare engleze.

Tot în noaptea de 11 spre 12 Decemvrie, aviația germană a atacat și a bombardat orașul și portul Birmingham și a produs mai multe explozii puternice la anumite instalații industriale și de cale ferată. In urma acestor lupte aviația engleză a pierdut 4 avioane.

ACORDUL DINTRE JUGOSLAVIA ȘI UNGARIA. In ziua de Joi 12 Septemvrie, Jugoslavia și Ungaria, au încheiat un acord de prietenie. Amândouă țările și-au luat obligația ca să țină între ele o pace veșnică. Cu această ocazie ministrul de externe al Jugoslaviei, dl Țințar Marcovici, a făcut o declarație prin care a spus că se bucură nespus de mult pentru politica de pace pe care de aci înainte Ungaria și Jugoslavia o vor duce în această parte a lumii.

Acest tratat de prietenie este numai o formulare oficială a tuturor chestiunilor care au existat între Jugoslavia și Ungaria. Nu știm cât timp va ține această prietenie, deoarece în tratatul acesta cele două țări nu amintesc nimic despre garantarea hotarelor, iar noi ne aducem aminte că dl Teleki, actualul primministru al Ungariei a spus după încheierea păcii, că hotarele Jugoslaviei sunt contra naturii, iar într'o carte de propagandă Ungurii spuneau că Statul Jugoslav este ca un vițel cu șase capete, care fiecare vrea să meargă într'altă parte.

ITALIA E SIGURĂ DE VICTORIE. La 10 Iunie, când Italia a intrat în războiu, ducele Mussolini, a făcut declarații către întreg poporul italian. In aceste declarații ducele a anunțat că sarcina Italiei va fi grea și că luptele care le vor duce Italienii vor fi tot așa de grele și de aspre. Astăzi, Englezii atacă cu disperare Italia din toate părțile. Astfel Italia se găsește în centrul marei bătălii. Totuși Italienii știu că până acum au cucerit Somalia, care a fost o colonie engleză și mai știu că armatele italiene au pătruns mult în Sudanul și Egiptul englez. Tot așa de bine știe poporul italian că marina și aviația italiană au distrus până acuma din armamentul englez 16 vapoare de războiu, 20 de submarine, 25 vapoare de comerț, 6 tancuri de petrol și au produs stricăciuni la peste 60 de vapoare de războiu engleze. Aviația italiană a doborît până acum peste 680 de avioane engleze.

Toate aceste rezultate nu pot să aducă decât speranța poporului italian că până la urmă tot armata italiană va învinge. Această credință se întărește cu atât mai mult, cu cât s'a aflat că de câteva zile armata italiană a pornit la o contraofenzivă puternică, iar armatele grecești și armatele engleze din orient s'au dovedit mai slabe.

ÎNCEPUT DE REVOLUȚIE ÎN INDIA. India este o țară din continentul Asiei aflată sub stăpânirea Angliei. De când cu războiul englez, Indiile au început mișcări de nesupuneri. Încă de mai mult timp, poporul indian, sub conducerea lui Gandhi, ... asemenea mișcări. Astfel, ... întemeiat un partid naționalist al poporului indian, care a căutat să se scape de jugul englez pentrucă în felul acesta India să poată deveni o țară liberă. Insă toate aceste mișcări nu prea au avut mare rezultat, cu toate sacrificiile aduse, căci poliția engleză a reușit să le oprească la timp și mai ales pentrucă aceste mișcări ... ... ceau decât în unele puncte ale țării și nu prea aveau unitate.

D-l Kalami Asad, care este actualul președinte al congresului național indian, a spus că este mult mai bine să se organizeze o mișcare generală de nesupunere. In acest scop, d-l ... ..., un alt conducător al naționaliștilor, a ținut un discurs ... boiului. Cu această ocazie, s'au făcut mari manifestații la care au participat peste 20.000 de ... meni. Acei cari au manifestat au început să arunce cu pietre în Englezi. Au fost rănite mai ... persoane.

[illegible]

...a deschis porţi tuturor... de omenie, ca să vi... la masa întinsă a îndestu... [illegible] pe aceeaşi cale ... aspră a jertfirii de ... şi neîntreruptă, pe ... mai-o până acum şi o ... celule, luptătorii încă... temniţi şi suferinţă şi ... apiaţe... trecuţi în lu... ... ghelilor.

... au venit... ... nostui. Dar ... în toată naţia. E bine? E rău?

Nici una, nici alta. E normal.

Nu vorbesc de unii veniţi cu so... ... eteli de căpătuială. Aceştia vor ... ieri spre limita lor. Ci de cei ... a gânduri bune. Ii primim cu ... toată dragostea şi îi invităm la banchetul nostru: Să mănânce pi... a jertfei totale, depe altarul voii ... lui Dumnezeu.

Cum că nu toată naţia a intrat în rânduri este aevea şi firesc.

Căci nu toţi pot crede. Nici sfinţii Apostoli nu au crezut toţi. A fost unul Toma, care a avut nevoie să puie mâna sa, să vadă, ca să creadă. Dar: „fericit cel ce n'a văzut şi a crezut".

Cel care a crezut s'a botezat, adică s'a născut din nou, cu duhul.

Naţia noastră neîncrezătoare în urma păţaniilor sale nenorocoase din trecut, se mişcă încet. De aceea şi naşterea sa din nou se va face cu greu. Insă cei cuceriţi vor merge până la capăt: Biruinţa totală.

Fie, ca ziua naşterii Domnului din acest an să însemneze pe răbojul vremii naşterea din nou a naţiei noastre.

Dimitrie Hedeş

Dumnezeu dă, dar în traistă nu bagă!

...a plecat odată Domnul Hristos ... Sfântul Petre pe un drum. ... au mers ei aşa cât'or fi ... şi se întâlnă drumul, — ... şi nu mai eşi cu ... de boi. Când colo, o ... un om o înţepenise şi ... nu-l mai scoate...

... ce face? Se în... ... şi se ruga, — ... mereu:

— Doamne, Doamne! Ajută-mi ..., să scot şi eu căruţa asta ... noroiu, Doamne!

... iar tacea alt rând de cruci, ... căruţa:

Gândeşte te, Doamne, la pă... ... de mine şi vino-mi într'a... ..., Doamne Dumnezeule!...

... atât! Iar ca să pună ... măcar să împingă, ... — că-i era frică, ... vre-o leucă!...

... mne, să-i ajutăm — zice Sf. Petre.

... ne?

... asta mai târ...

... şi iar dă ... mocirla ... drum, că plouase mu... ... Se împotmolis... — şi iar ... asta!... ... omul jos, pun... ... umărul

ia leuca şi începe să dea bice cailor, făcând o gură de băgase caii în sperieţi. Hăţ încolo, hăţ încoace luara ei din loc niţel, dar iar opriră...

Şi iar: pliuţ! Cu biciul în cai şi dă iar gură:

Hi, cai! Hi, caii tatii!...

Şi iar pliuţ, pliuţ! cu biciul de-a lungul spinărilor...

Când iacă vine Domnul Hristos cu Sf. Petre.

Zice Hristos:

— Hai Petre, hai să scoată bietul om din noroiu...

— Hai, Doamne!...

Pun umărul şi scot căruţa.

Şi omul pleacă.

Şi întreabă Sf. Petre:

— Bine, Doamne, ăstuia-i ajutarăm să scoată căruţa din noroiu, că bătea şi făcea o gură pe bieţii cai, de credeai că aici o să le rămână oasele...

— Aşa e; dar văzuşi, că cel dintâi numai că sta, se închina şi se ruga; dar de pus mâna, Doamne păzeşte s'o pună!... Apoi de, Domnul dă omului, iar de băgat în sac nu!

— Acum înţeleg, Doamne! Aşa e!...

Şi au plecat mai departe...

Subscripţia pentru ...

Legionarii din cuibul „Avra..." ... din comuna Măgulicea ..., au colectat după cum urmează: Ioan Dămăcsnin 120 lei, Mager Carolina 100 lei, Nicoară Pavel 10 lei, Mihuţa Pavel 5 lei, ... Ioan 50 lei, Tripa Maria 10 ..., Dămăcchin Petru, copil... de 5 lei, Iuga Gheorghe ... lei, ... Petru 5 lei, Sima Mihai ... ... Trina 10 le..., Roman Mih... lei, Roman Pavel 10 lei, Ghil... ... lei, Iuga Petru 20 lei, Iuga Tilina ... lei, Ghilea Petru 5 lei, Mager ... lei, ...itru 5 lei, Partenie Ghilea 10 ..., Dă... Pavel 10 lei. Total 600 lei. 100 lei ... Pavel, prof. pens. Ineu ... Moraciu Teodor, come... ..., 300 lei.

Fapte şi bătălii legionare

Tabăra dela Pătârlagele din judeţul Buzău. Cu toţii ştim că în urma cutremurului de pământ au fost distruse multe sate şi oraşe. Tot aşa s'a întâmplat şi la Pătârlagele, unde cutremurul a făcut mari stricăciuni. Pentru repararea acestora s'a făcut o tabără de muncă, cu scopul de a se câştiga un rezultat şi o educaţie legionară. Tabăra a început cu un fond de 6000 lei la care s'au adăogat pe urmă sumele date de Prefectura judeţului Buzău. Astăzi sunt în construcţie 17 case care valorează 450 mii lei. Dintre acestea 5 sunt terminate 9 sunt aproape terminate, iar cele trei sunt începute, lucrările vor trebui să fie gata până la 20 Decemvrie.

Strângere părului de porc. Comandamentul legionar al materiilor prime, a dat o circulară prin care face cunoscut tuturor locuitorilor din România, ca părul porcilor ce se vor tăia să fie smuls şi strâns în păpuşe după instrucţiunile ce se vor trimite la fiecare şcoală primară. In fiecare Duminecă directorul şcoalei primare va chema pe primar şi pe şeful de garnizoană al Mişcării Legionare şi împreună, vor face un proces verbal în care se va trece g... părului adunat în timpul ... mânei.

Ordinul circular al Ministerului Şcoalelor, după primirea instrucţiunilor, prevede, împărţirea părului de porc în mai multe feluri.

Scopul acestei bătălii este de a lua din mâna jidanilor comercializarea părului de porc, care le-a adus câştiguri destul de frumoase.

Manifestaţie legionară la Dumbrăveni. In ziua de 12 Decemvrie, în oraşul Dumbrăveni a fost o mare manifestaţie legionară, ţinută cu ocazia sfinţirii sediului şi a cantinei. La ora 1 după masă s'a sfinţit sediul şi cantina, iar după aceea s'a primit defilarea în faţa Primăriei. După defilare s'a format un careu în piaţa din faţa primăriei şi s'a ţinut o şedinţă de cuib publică, în care au vorbit şeful judeţului Târnava-Mică şi şeful regiunei a doua Sibiu.

După masă la orele 6, în sala teatrului Transilvania s'a continuat manifestaţia legionară, cântându-se cântece legionare şi recitându-se mai multe poezii. Prefectul judeţului, a ţinut o conferinţă despre Mistica Legionară.

Banii adunaţi se întrebuinţează la deschiderea cantinei.

Morcovul ca medicament

Rădăcina de morcov este unul din medicamentele universale, nu numai curativ cât mai ales preventiv sau pentru întărire.

E una din plantele cele mai bogate în vitamină. E recunoscută ca folositoare în creşterea corpului, de unde şi numele de vitamina creşterii ce i se dă. Ea mai foloseşte şi ca armă contra infecţiunilor microbiene şi câte alte. Morcovul cuprinde în el o substanţă carotina ce-i dă culoarea, şi care e bogată în vitamina A deşi cuprinde şi vitamina D, antirachitică. In ficat se înmagazinează carotina. Enzimele şi alte substanţe ajung în stomac şi intestin ajutând la mistuire. Uleiurile eterice întăresc plămânii. Bogăţia morcovului în săruri cu baza îndeosebi Na, are influenţă asupra regluării bătăilor inimei, dar şi asupra hrănirii creerului. Sărurile şi vitaminele ajung deadreptul în sânge, întărind cu fier globulele de sânge. Vitamina A are influenţă şi asupra ghindurilor interne făcându-le să secrete hormonii ce biciuesc funcţionarea organelor. De aceea morcovul crud se recomandă pentru toată lumea, copii ca şi oamenii în vârstă. Sunt spălaţi de pământ cu apă, fără să fie curăţiţi cu cuţitul, căc, vitamina se găseşte şi în pieliţa din afară. Şi apoi se rade ... r ... şi se mănâncă, amestecându-se bine, curăţând ast... ... şi dinţi.

Morcovul ... şi ca medica... ... ca întăritor, prin ... în el, Acest ... în care s'a pus puţină miere ori zeamă de lămâie. Un păhărel două de zeamă de morcov dă lapte'n ţâţe, în mai mare cantitate.

PAGINA F.D.C.

Continuare din pagina III.

Gândeşte-te, camarade, vom urca muntele suferinţii, vom trece prin păduri cu fiare sălbatice şi prin mlaştina desnădejdii. De vom fi curaţi la suflete, vom ajunge la capăt, neamul ne va săruta, veşnicia ne va îmbrăţişa, iar de vom fi secături, limba ni se va smulge, ochii ni se vor scoate, trăsnetul ne va trăzni şi blestemul ne va arunca sub tăvălugul înroşit.

Să ne ferim, camarade, şi cerurile ne ferească!

Un camarad îţi strânge mâna

„Mişcarea legionară înainte de a fi o mişcare politică, teoretică, financiară, economică, etc., de formule, este o ŞCOALĂ SPIRITUALĂ, în are dacă VA INTRA UN OM, la celălalt capăt va trebui să iasă UN EROU".

Corneliu Z. Codreanu.

CAMARAZI,

1. Toate autorizaţiile date de către grupul F. D. C. 70, sunt anulate cu data de 13 Dec. 1940.

2. Rapoartele complecte ale activităţii desfăşurate de cuiburile ... D. C. ... vor fi ...

n s'a format pământul
(Pe înțelesul plugarilor)

De multeori se aude vorbindu-se despre sfârșitul pământului. Ba sunt și oameni învățați cari spun că ei știu când va fi sfârșitul lumii. Unul, mai nou, a declarat unui ziar din Italia, că în ziua de 23 Martie din anul 2540, adică exact peste 600 de ani. Numai că învățatul acesta nu spune pe înțeles din ce cauză se va întâmpla sfârșitul lumii, așa că nimeni nu-i dă prea mare crezare. Totuși, învățații spun că se va întâmpla odată sfârșitul lumii, dar aceasta numai peste milioane sau chiar miliarde de ani. Vă veți întreba, oameni că de unde poate să știe cineva, când se va sfârși lumea, că asta numai Dumnezeu poate să știe. Este adevărat că ziua precisă numai Dumnezeu o știe, dar tot adevărat este că Domnul a dat ... luminată la unii oameni și aceștia au putut să descopere din ce cauză ... ar putea să se prăpădească pământul și — după ... acestor cauze — au putut face socoteala că lumea nu se gată decât peste foarte mulți ani. După cum oamenii dela țara știu după diferite semne când va fi zi cu vânt sau cu ploae, tot așa — ba încă mult mai bine — știu învățații ce se întâmplă cu pământul și chiar cu stelele.

Știți cu toții că există învățați de aceia cari nu fac altceva decât se uită cu ocheane mari cât o casă și cercetează și cercetează neîncetat ce se întâmplă în soare, pe suprafața lunei și a celorlalte stele sau planete cum li se mai spune. Așa au ajuns să descopere că soarele este o planetă ca și pământul, numai cu mult mai mare și că este încă în forma de ardere. Trebue să vă spun că învățații au putut să știe și aceea că la început nu a fost decât soarele. Dar soarele era făcut dintr'o materie moale care ardea în permanență și mai arde și în ziua de azi. Și pentrucă soarele se învârtește într'un loc, din el s'au desprins alte bucăți mai mici care au căzut mai departe, însă și aceste bucăți au început să se învârtească în jurul soarelui. Așa s'a născut pământul, luna luceafărul și celelalte stele. Toate aceste stele sau planete au continuat să ardă și după ce s'au desprins din soare. Cele care sau desprins de mult timp și acelea care sunt mai mici, au putut să se răcească mai repede, începând dela înveliș către mijloc, așa cum se întâmplă și cu apa: îngheiață mai întâi partea de deasupra. Steaua aceasta pe care locuim noi oamenii, adică pământul, nu s'a recit complet. A înghețat numai deasupra, iar în mijloc arde încă. Veți întreba că de unde știm noi aceasta? Nimic mai ușor de înțeles: ... auzit că în Italia este în vârful ... de lângă orașul Neapole ne ardă. In ziua de azi sunt foarte puțini vulcani, dar mai de demult, cu milioane de ani înainte, când scoarța pământului era încă foarte slabă, vulcanii erau peste tot. Răbufnea focul prin câte o gaură cum răbufnește mămăliga când este aproape fiartă. Și odată cu focul ieșea și pământul moale, care se împrăștia prin apropiere și după aceea se răcea. Așa s'au făcut munții din ziua de azi. In unele locuri se întâmpla că focul nu putea sparge scoarța pământului, ci numai o ridica în sus, formând munți și dealuri. Și în zilele noastre se mai întâmplă că focul din mijlocul pământului ar vrea să spargă scoarța, numai că azi scoarța, adică învelișul pământului este tare, s'a îngroșat și numai se sparge. In cazuri de acestea se aude larmă mare în pământ și se întâmplă cutremurele, cum s'a întâmplat în ziua de 10 Noemvrie.

O altă dovadă că pământul arde în mijloc, este și aceea că cu cât ne coborâm mai mult, cu atât căldura este mai mare. Cei care au lucrat în minele de cărbuni, știu că dacă au coborît la jumătate kilometru sub fața pământului, căldura este așa de mare că trebue să arunce și cămașa de pe ei, ba mai mult, trebue să se facă aerisirea cu aparate electrice. Și cu cât coboară omul mai mult, cu atât căldura se mărește.

Când pământul a ajuns în forforma de azi, Dumnezeu a făcut pe om și toate vietățile și plantele ce le vedem. Veți zice poate că în cărțile sfinte scrie că Dumnezeu a făcut lumea în șase zile și că și că deci nu poate fi adevărat că pământului i-au trebuit milioane de ani până s'a recit și a ajuns în forma lui de azi, adică să poată trăi omul pe el. Noi oamenii, care avem o viață atât de scurtă, am împărțit timpul în zile și în ani, dar Dumnezeu care nu are început și nici sfârșit nu socotește timpul cu zile de acestea scurte de ale noastre. Pentru El mai multe milioane de ani fac atât cât o singură zi. Dumnezeu a făcut lumea în șase zile, dar acelea șase fac cât milioane și milioane de ani de aceștia mici, cum socotim noi. Anul nostru e mic și ziua e și mai mică, așa după cum și noi suntem mici.

Acum, dupăce am văzut cum s'a format pământul vom vedea în săptămâna viitoare ce s'a întâmplat cu celelalte stele și din ce cauze se poate sfârși lumea.

Să nu iei numele Domnului în deșert

Ne întoarceam cu trăsura dela târg. La podul de peste vale întâlnim un om necăjit.

Coborâse cu căruța lemne din pădure și în apropierea podului i se rupse o roată. Omul st alăngă căruța înjurând și blestemând, de te apuca groaza.

Il auziram înjurând și de Dumnezeu, ca un nelegiuit.

Oprirăm. Tata se dete jos din căruță, să-i dea un mic ajutor.

— De ce înjuri pe Dumnezeu, creștine? — îi zise tata, cu blândețe. Dacă te va pedepsi, pentru vorbele astea păgânești?

Omul răspunse furios:

— Cine? Dumnezeu? Care Dumnezeu? Nu este nici un Dumnezeu, Dacă ar fi un Dumnezeu, nu m'ar lăsa cu atâtea necazuri pe cap.

Tata își făcu cruce și apoi zise.

— Vorbești cu păcat, omule! Dumnezeu este. El te știe și-ți cunoaște necazurile. Dar el nu vine să te ajute, numaidecât, din pricini, pe cari noi, muritorii, nu le știm. In Ințelepciunea lui, Dumnezeu știe ce face. Poate că vrea să dea o pildă cu tine.

— Mulțumesc! Tocmai pe mine m'a ales. Dece nu dă și o altfel de pildă cu mine? Dece nu m'a păzit să nu-mi rup roata? Uite, n'am s'o pot drege, nici cu o sută de lei!

De unde să iau eu suta de lei? Dece nu mi-o dă el, dacă a Dumnezeu puternic și mare?

Dece nu mi-o dă?

Tata se însenină la față, zâmbi și apoi zise:

— După ce-L înjurași așa de groaznic, îi mai ceri și bani! Bună socoteală!

Se apropie apoi de om, îi puse mâna pe umăr și schimbând vorba, îl întrebă:

— Cum te chiamă?

— Lavrinte!

— Ascultă, măi Lavrinte! Cum crezi tu, că bunul Dumnezeu are să vie pe pământ — să ajute cu bani, pe fiecare nevoiaș?

— De! Dacă-i Dumnezeu... Să vie!

— Nu vine măi Lavrinte! că nu merităm noi, niște păcătoși, să se ostenească pentru noi!

Dar de ajutat, ne ajută!

— Da, da, ne ... tul de așa ajut...

— Nu cări...

Și ascultă: ...

La carte... ...umnezeu nu iei ... păcat, ... tu azi, ... deșert, ... păcat mare. ... vârșit ... mai faci așa! Să nu m... Să ... să nu mai zici că nu ... înju... ...

D... ...rinte se uită la tata, cu oa... ...re dispreț. Parc'ar fi zis: Vor... ...ule, că eu nici nu te as... ...

Mie ... arde de roata mea, cea sfărâmată, nu de sfaturile Dumitale!

Iar tata adăogă:

— Căci uite eu sunt trimis de Dumnezeu să te ajut!

Și scoțând o sută de lei, i ... puse lui Lavrinte în palmă.

Veni apoi la trăsură se urcă... ...e bici cailor, fără să mai ...

Sportul legionar

Pe lacul din păduricea orașului s'a des...

Bă...

CÂȚI GERMANI AU EMIGRA... DIN SUD-ESTUL EUROPEI

BERLIN. D. Pfittmayer, ... ul emigrațiunii germane din ... Estul Europei, a sosit la Be... s'a prezentat Führerului în ... ță de raport. In cadrul ... repatriere a germanilor, 140.000 din Basarabia, Bucovina și 56.000 din ...

Pocăiţi-vă, pocăiţi-vă!...

Ziua cea mare, când Fiul lui Dumnezeu se naşte, pentru a ridica din lume păcatul săvârşit de Adam în raiu, a sosit. Odată cu fulgii de zăpadă, când mintea noastră este întunecată de mulţimea atâtor necazuri, când peste sufletul nostru este aruncată mantia cernită a durerii sfârtecării trupului ţării noastre scumpe, Moş-Crăciun, gârbovit de vreme, soseşte şi acuma cu sacul darurilor. Moş-Crăciun, vine însă de data aceasta un un sac, nu plin de bucurii, ci cu sacul mângâierilor.

Sfintele Sărbători ale Naşterii Mântuitorului, în acest an, ne impun mai multă seriozitate ca până acum. Trăim vremuri grele şi peste umerii noştri apasă greu şi păcatele noastre multe. Acuma e prilejul cel mai potrivit, când trebuie să ne afirmăm conduita noastră, când trebuie să răspundem: vrem să învingem, ori vrem să murim. Dar ca să putem da acest răspuns, trebuie să avem conştiinţa curată, purificată de păcatul care ne converteşte sufletul şi ne întunecă mintea. Cu suflet convertit şi cu minte întunecată, nu putem da răspuns bun, la imperativul vremii. Sfintele Sărbători ale Crăciunului, să ne fie prilej de studiu al sufletului, de judecată lăuntrică. Dar acest lucru nu se poate face în îmbuibări şi uitare de sine. Acest lucru se face numai în meditaţie, numai desbrăcând haina veche a păcătoşeniei şi îmbrăcând haina cea nouă a curăţeniei, cu suflet plin de smerenie, de sărăcie şi de căinţă pentru păcate.

Pusu-ne-am noi întrebarea, dacă suntem sau nu pregătiţi sufleteşte, pentru a ne învrednici să vedem pe Fiul lui Dumnezeu, venind în lume? Suntem noi, sau nu, pregătiţi să primim pe Cel ce vine în lume în deplină sfinţenie, smerenie şi sărăcie? Toţi ne pregătim să-L primim cu haine noui, cu mâncări bune şi cu băuturi alese. Dar îmbrăcatu-ne-am noi şi sufletul nostru, în haina nouă a curăţeniei, a smereniei, a pocăinţei? Iată întrebările ce trebue să şi le pună fiecare creştin care aşteaptă mântuire prin Hristos, creştinul care aşteaptă Crăciunul, praznicul bucuriei.

Hristos vine în lume, să se jertfească pentru multa noastră păcătoşenie. Suntem noi demni de aceastâ jertfă? Inchinatu-ne-am noi viaţa, trăirii în Hristos? Ori vrem să se mai nască şi să-L mai jertfim odată pe crucea Golgotei păcatelor noastre! Hristos vine în lume pentru noi şi pentru a noastră mântuire. Şi dacă vine pentru noi, noi trebue să-L primim. Dar nu-L putem primi, decât după ce ne-am desbrăcat de haina înşelătoare a lumii acesteia, pocăindu-ne.

„Pocăiţi-vă, pocăiţi-vă", este glasul celui ce striga în pustie. Pocăiţi-vă, pocăiţi-vă, este porunca vremurilor în cari trăim. Dar cum se poate omul pocăi, ar întreba cineva, interpretând pocăinţa ca ceva subiectiv. Răspunsul ni-l dă Sfânta noastră Biserică, cea care timp de a [illegible] veacuri [illegible] [illegible] lumeşti; ne cheamă Sf. Biserică să ne mărturisim păcatele în faţa lui Dumnezeu, să le recunoaştem, să promitem îndreptare, să ne căim pentru ele şi apoi să luăm garanţie a îndreptării noastre pe Hristos, prin Sfânta Impărtăşanie. Postul şi rugăciunea, însă, să nu fie ceva formal, ci prilej de meditaţie, prilej când să trăim prin Hristos, cu Hristos şi pentru Hristos. După acest fel de trăire, cu sufletul curat, să venim să ne mărturisim în Sf. Biserică lui Dumnezeu, prin preot, ca apoi după această sinceră mărturisire, să ne apropiem de Sfântul Potir, primind a mânca şi a bea, trupul şi sângele Mântuitorului.

„De vom mărturisi păcatele noastre, — zice Sf. Evanghelist Ioan, — credincios este Dumnezeu şi drept, ca să ne ierte păcatele noastre şi să ne curăţească de toată nedreptatea". In acest fel pregătiţi putem aştepta Crăciunul. In acest fel, putem afirma, că am desbrăcat haina cea veche a păcătoşeniei şi am îmbrăcat-o pe cea a pocăinţei.

Vine însă o altă chestiune. Cum trebuie să petrecem noi Crăciunul şi în special Crăciunul acestui an? Fiindcă după ce ne-am învrednicit să ne împărtăşim cu scumpul trup şi sânge al Mântuitorului, nu înseamnă că trebue să încetăm cu rugăciunea şi cu meditaţia, căci aceasta nu mai este pocăinţă. Rugăciunea trebuie continuată şi la fel şi meditaţia. Să nu uităm de ele, punând pe primul plan mâncările bune şi băuturile delicioase. Crăciunul anului acestuia, unui adevărat român şi creştin, îi impune o atitudine deosebită. Să fim milostivi şi binefăcători. Aceste două datorii sunt strâns legate de rugăciune, de post şi de meditaţie. Avem alături de noi, pe cei mai scumpi ai noştri, pe fraţii noştri cari n'au adăposturi, n'au cu ce se îmbrăca, n'au nici ce mânca. Sunt fraţii noştri dragi, refugiaţi dela căminurile lor, cari au nevoie de dragostea noastră, tradusă în faptă. Să-i ajutăm. Să-i ajutăm, pentru ca lipsurile să nu-i copleşească. Să-i ajutăm, pentru ca prin ajutorul nostru să le ridicăm cât de puţin vălul durerii. Să-i iubim, pentru ca să nu se simtă străini, aici, în ţara lor şi-a noastră.

Numai aşa pregătindu-ne, numai aşa făcând, putem aştepta Crăciunul cu mulţumirea sufletească de adevăraţi creştini că suntem pocăiţi şi că înţelegem porunca vremii, aprinzându-se în noi făclia vieţii, a biruinţii.

Si atunci putem spune: Isuse! O, Isuse! iată, atâta vreme Te-am aşteptat! Astăzi, Tu ai venit şi pentru mine! Astăzi, o prea dulcele meu Mântuitor, sunt ca o iesle, ca ieslea din Betleem, rece şi necurată". Vino, intră în ea, încălzeşte-o, curăţeşte-o! Naşte-mă şi pe mine la o viaţă nouă, o Doamne! Ca să mă bucur şi eu de darurile minunate, pe care mi-le înfăţişezi Tu astăzi! Tu, astăzi, vrei ca să Te naşti în fiecare di[illegible] tăzi, Doamne, vrei [illegible]

„Promitem, o pre bunule Iisuse, că vrem să purtăm numele de adevăraţi creştini, că vrem să fim demne locaşuri ale Tale!"

Cu aceste gânduri, iubiţi cititori, doresc să fiţi înţelegători, pentru ca astfel, Moş-Crăciun să treacă şi în anul acesta pe la geamurile caselor noastre şi să ne aducă vestea Naşterii lui Hristos lăsându-ne fiecăruia din sacul darurilor sale, mângâierea de care avem atâta trebuinţă.

Ioan L. Zotta

Ghicitori

Cerceluşul doamnei
Şade'n fundul oalei.
(Soarele)

Trece lapa peste mare
Şi'nghiaţă apa 'n căldare.
(Suveica)

Am o vacă neagră:
Când o mulg,
O întorc cu fundul în sus.
(Tuciul)

Cine caută mereu pe jos
Şi n'a pierdut nimic.
(Porcul)

Colceruşe unsă
Prin burueni ascunsă.
(Şarpele)

Două lemne prodolemne
Şi mai multe mărunţele.
(Scara)

La trup pepene
La cap pieptene
La picioare, răsciutoare.
(Cocoşul)

Vitrane val de ea
Şede 'ntr'un vârf de nuia.
(Ou)

Turchează, neagră,
Tot câmpul aleargă.
(Vârtejul)

Nebunul satului
Ilbrăcat în cămaşă de lemn.
(Vinul în butoi)

Strigă ragiu din copaci,
Găgăitoasa dela vaci.
(Vioara)

Nr. 4012—1940.

PUBLICAŢIUNE

Se aduce la cunoştinţă celor in ...saţi, că în ziua de 30 Decem... 1940 ... se ţine în localul Pri... comunei Chişineu-Criş li... citaţiuni publice pentru următoa... rele vânzări, lucrări, furnizări şi furnituri pe 1940—41:

1. La orele ... închirierea magaziei de cereale.

2. La orele 8.30 arendarea trestiei dela izvor.

3. La orele 9. vânzarea unui taur şi 3 vieri neapţi pentru reproducţie.

4. La orele 9.30, furnituri de cancelarie.

5. La orele 10, pentru furnizarea becurilor.

6. Orele 10, 30 registre şi imprimate administrative, cartonatul şi legatul lor.

Orele 11, registre şi imprimate de stare civilă.

8. Orele 11.30 Mobilier şi repararea de mobilier pentru Primărie şi alte servicii comunale şi articole de prăvălie mixtă, inclusiv şi pentru Asoc. de Păşune.

9. Orele 11.15, întreţinerea telefonului şi soneriilor comunale.

10. Orele 12, procurarea, repararea şi întreţinerea vehiculelor, a... ...ilor, aparate... ...unelor etc. pentru comuna şi Asoc. de Păşune.

11. Orele 12... renovarea târ... ...ntreţinerea lui.

Orele 12.30, pentru canalizarea ... băltiilor din piaţa ... a comunei.

... Orele 12.45, construirea gar... ...

1... Orele 13, construirea aler 2 poduri peste canalul făcut de armată.

15. Orele 16, construirea fântânei in strada Plevna şi repararea celor existente.

16. Orele 16.15, pavajarea la o ... circa 50 m. parţiali, incluzive ... şcolare.

Orele 16.30, plantaţii, împă... pepinerie, cultura florilor, ... seminţelor, puieţilor, ...ciale şi plata lucrarilor.

...le 16.45, întreţinerea, reconstruirea şi împrejmuirea ... proprietatea comunei, ... halele în piaţa comunei.

19. Orele 17, pentru terminarea ... cu faţada Centr. Mod. Preg. Prem. Chişineu-Criş.

20. Orele 17.15, cumpărarea, repararea şi întreţinerea aparatelor, ..., vehiculelor, sacalelor, isternelor etc.

21. Orele 17.30, completarea la zestrarea Postului de Pândă.

22. Orele 17.45 dotarea formaţiunilor de apărare pasivă cu materialul necesar A. P.

... Orele 18, pentru băi populare ... şi militarilor etc.

24. Orele 18.15, curăţitul pieţei ... pe 1941—42, şi repararea barăcilor, stâlpilor la obor.

... Orele 18.30. construirea şi ... drumurilor comuna ... Andrei Şaguna.

Orele 18.45, întreţinerea podurilor, vadurilor şi şan...

... 18.50, plantarea zone...

şi normele generale de Licitaţii. Garanţa de 5% respe 10% se depune în recipise aparte sau în numerar, sau în efecte garantate de Stat.

In caz de nereuşită a licitaţiei prime, a doua licitaţie se va ţine ... Ianuarie 1941, ... tot ...rele indicate, iar ... în bună învoială.

Naşterea Domnului

Iată steaua s'a aprin pe cer, luminând calea spre Betleemul Naşterii Fiului lui Dumnezeu. Magii duc daruri, îngerii şi păstorii cântă în cor, văzduhul e plin de armonia cântării: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bună voire".

Fiul lui Dumnezeu in chip omenesc din Fecioara Maria, coborându-se pe pământul plin de rodirea păcatelor, ca „să plinească dreptatea lui Dumnezeu".

Cine putea să împace pe om cu Dumnezeu, decât unicul Său Fiu. Hristos ăs'a născut şi a venit în lume să aducă „pacea" pe pământ, pace în inima şi'n gândul fie cărui om. Câtă vreme păcatul strămoşesc nu era ispăşit prin o jertfă vrednică de mărirea şi bunătatea celui Atotputernic, în frică permanentă trăia omenirea, cu vinovăţie mare în conştiinţa sa. Părăsită, sortită pierzării vremelnice şi veşnice, aştepta din clipă în clipă, descărcarea mâniei lui Dumnezeu; tăria în continuă disperare, fără să guste din dulceaţa păcii şi a nădejdii, în fericirea cerească.

S'a aprins steaua pe cer, cu străluciri puternice, luând pe Cel ce este trimis de Tatăl său în lume, să lumineze calea tuturor, a acelora care au isgonit din inimile lor iubirea.

Ultimele raze ale acestei lumini divine, licăreau în conştiinţa care ofta după mântuire.

Ce frumos exemplu!... Se naşte Mântuitorul în cele mai umile condiţiuni, ca şi cel mai din urmă muritor, în această lume păcătoasă, lume care în toată viaţa Lui pământească nu l-a oferit un singur adăpost. Ce exemplu minunat de smerenie, care ridică la înălţimi nebănuite. Cu naşterea lui Isus Hristos se stinge o lume veche şi se aprinde una nouă.

A trebuit să moară pentrucă n'a putut da omenirii, încă în viaţă fiind, tot ce-i trebuia: pacea, liniştea sufletească şi siguranţa unei vieţi viitoare, prin mântuirea vremelnică.

Intre ai Săi a trăit şi aceştia nu l-au cunoscut şi n'au voit Să-l primească. S'a ridicat furia şi nebunia omului îndrăcit: Irod. A curs sângele pruncilor nevinovaţi, dar jertfa lor a fost vestirea celei mai frumoase biruinţe.

Cel mai mic semn de reflecţiune faţă de dispoziţiile date de Irod, se potolea în sânge şi aşa ucisese pruncii unei Ţări.

Ce exemplu grăitor pentru noi. Ziua Naşterii e ziua când pentru neamul omenesc şi pentru neamul nostru, încetează frica şi se naşte bucuria. In locul fricei Irodului ucigator de „prunci" dornic de vărsări de sânge, în inima creştinului licăreşte bucuria păcii, care creşte ca steaua călăuzitoare în calea Magilor.

Frate al meu, trebue să ştii că Magii s'au îndepărtat de ţara lor ca să vadă pe Mântuitorul. Şi tu trebue să te îndepartezi de ţara ta — de ţara păcatului care este în tine — ca să-L vezi pe Mesia care se naşte şi ieslea sufletului Său.

Iată ziua celui născut în ieslea din Betleem. Ce ai pregătit pentru ai tăi, pentru tine?

In ţara noastră scumpă — aşa cum se găseşte azi, căci Dumnezeu a încercat-o pentru necredinţa Irodului ucigător de „prunci" — fraţii mei, s'a arătat o nouă bunătatea şi iubireade oameni a lui Dumnezeu, care ne va scoate la luminiş din impasul în care am fost duşi.

Taina nopţii sfinte se lasă peste toate căminurile, bogate şi sărace, aducând bucuria pe care trebue să o primim.

Colindele încep să se înfiripeze la geamuri, dulci şi calde ca sufletul cald şi bun al tinerilor cari le aduc prinos Pruncului Sfânt.

Atâta bunătate stăpâneşte sufletul in seara de ajun, încât toate inimile se moaie, când în glas de cântece de stea, cu boabe de lacrimi în colţul genelor, întinde din agoniseala sa şi celui ce n'are. E taina nopţii sfinte.

Aprindeţi luminile în geamurile voastre, curăţiţi-vă sufletele, căci în ieslea lor vine să se nască Pruncul Sfânt. Colindătorii vi-L aduc pe Hristos Dumnezeu în casele voastre.

E Naşterea Domnului.

Un cântec de colindători a început:

„Ian sculaţi, Români plugari,
Florile d'albe....

ION TRIPONESCU